מיני פרויקט נושאים בלמידה לא מונחית

316326248 – אמיר זאושניצר 204842561 – רפאל כהן

מבוא

הפרויקט שבחרנו הוא מימוש 3 אלגוריתמי clusteringידועים, השוואה של התוצאות. שלנו עם תוצאות המימוש של ספריית SKLearn, וניתוח התוצאות.

האלגוריתמים שבחרנו הם:

Gaussian Mixture Models EM .1

Mean Shift .2

Affinity Propagation .3

את המימוש נכתוב בשפת *Python.* הקוד יצורף למסמך זה.

אנו נבחן את האלגוריתמים הנ״ל על 5 סוגים של מדגמים שאנו מייצרים, ונציג את התוצאות אשר מצאנו בהם משמעות ולמדנו מהם על אופן פעולת האלגוריתם. המדגמים אותם נבדוק:

- שני מעגלים אחד בתוך השני.
- שלושה גאוסיאנים בעלי שונות בסדרי גודל שונים.
 - שלושה גאוסיאנים בעלי שונות בסדר גודל דומה.
- שלושה גאוסיאנים אשר עברו טרנספורמציה לינארית.
 - שני "ירחים" משולבים אחד בשני.

לבסוף, נשווה את התוצאות שאנו מקבלים מהאלגוריתמים השונים וננסה לבחור את האלגוריתם הטוב ביותר עבור כל מדגם.

<u>GMM EM – Gaussian Mixture Models Expectation Maximization</u>

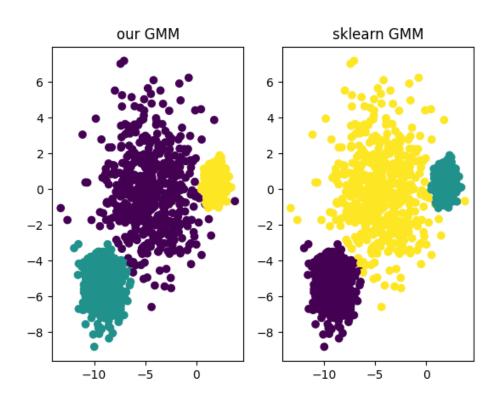
. לייצוג המדגם לומד $Gaussian\ Mixture\ Model$ הוא אלגוריתם אשר לומד $GMM\ EM$ המורכב מ-K קומפוננטות גאוסיאניות. האלגוריתם מקבל פרמטר K - ולומד

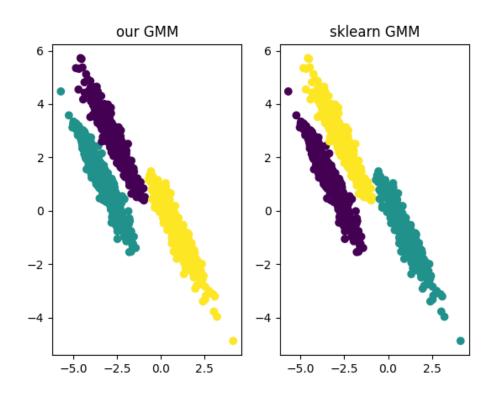
האלגוריתם הוא אלגוריתם איטרטיבי כאשר בכל איטרציה אנו מחשבים את הסתברות השייכות של כל נקודה במדגם לכל אחד מK הגאוסיאנים בהינתן הפרמטרים של הגאוסיאנים ($E\ step$), ולאחר מכן מחשבים מחדש את הפרמטרים של הגאוסיאנים בהינתן השייכות של הנקודות במדגם ($M\ step$).

אנו בחרנו לממש את האלגוריתם בצורה כזו שב- $E\ step$ אנו מבצעים $hard\ assignment$ כלומר, אנו קובעים את השייכות של נקודה במדגם לגאוסיאן אליו ההסתברות לשייכות היא הגבוהה ביותר.

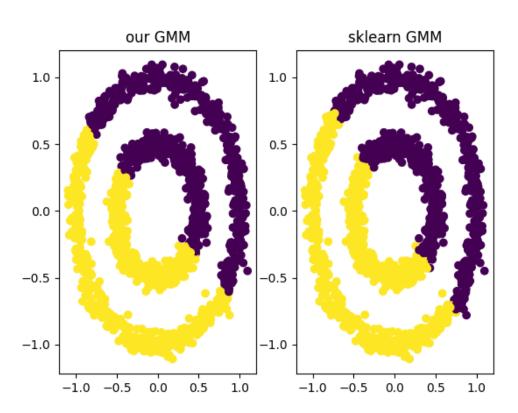
נתבונן בתוצאות ההרצה של המימוש שלנו לעומת מימוש הספרייה:

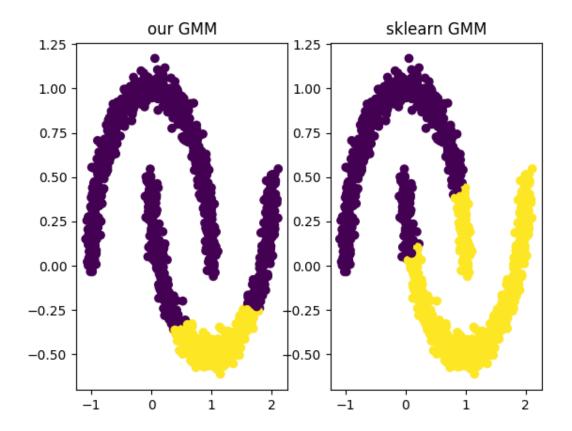
1.1

1.3

ניתוח התוצאות:

ניתן להבחין כי עבור המדגמים 1.1, 1.2, שני המימושים הצליחו ממש לזהות את הגאוסיאנים שמהם דגמנו את הנקודות. לעומת זאת, עבור המדגמים של הירחים והעיגולים, האלגוריתם התקשה להבדיל בין העיגול החיצוני לפנימי או בין הירח העליון לתחתון.

מכיוון שהאלגוריתם לומד מודל שמורכב מקומפוננטות גאוסיאניות, אנו יכולים לצפות שכיוון שהאלגוריתם לומד מודל שמורכב מקומפוננטות גאוסיאנים – המודל יהיה מוגבל שעבור מידע שאינו מגיע מהתפלגות אשר מבוססת גאוסיאנים – המודל יהיה מוגבל ביכולת שלו לבצע clustering בצורה טובה.

Mean Shift

הוא תהליך שמטרתו היא למצוא את ה "שכיח" של פונקציית צפיפות *Mean Shift*. בהינתן מדגם מתוכה. ניתן להשתמש בתהליך זה על מנת לבצע *clustering.* האלגוריתם מקבל פרמטר *bandwidth* אשר בא לידי ביטוי בחישוב פונקציית קרנל ובחישוב סביבות המרכזים.

התהליך הוא איטרטיבי ואנו מתייחסים לכל מרכז כאל תוחלת נקודות המדגם אשר בסביבתו. בכל איטרציה אנו מחשבים מחדש את המרכזים באמצעות ביצוע פונקציית קרנל על המרחקים מהמרכז אל הנקודות מהמדגם שבסביבתו.

$$m(x) = rac{\sum_{x_i \in N(x)} K(x_i - x) x_i}{\sum_{x_i \in N(x)} K(x_i - x)}$$

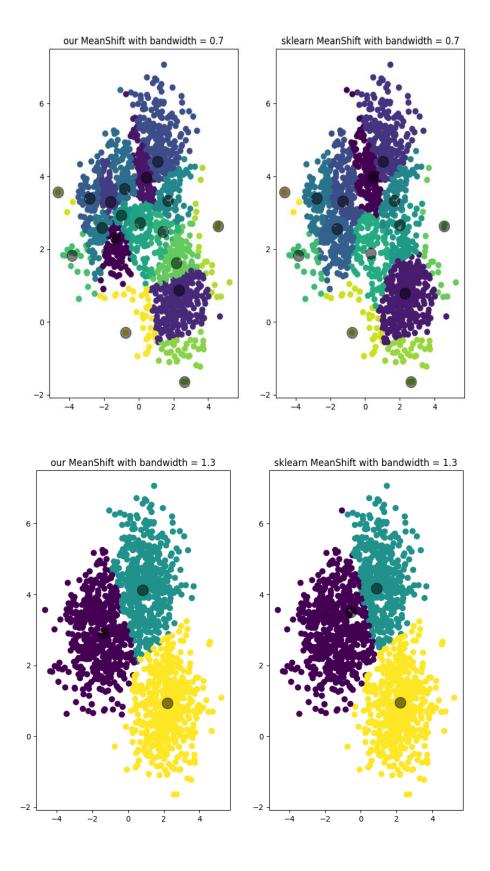
ניתן להסתכל על האלגוריתם כ ״מטפס על הר״ – בכל איטרציה, אנו מבצעים ״הזזה״ של המרכזים לעבר אזורים בהם ערך פונקציית הצפיפות הוא גבוה יותר.

האלגוריתם מתחיל עם כל נקודות המדגם כמרכזים, ולאחר התכנסות משמיט את המרכזים שקרובים אחד לשני (ניתן לקבוע ע״י סף מוגדר מראש). מכיוון שחישובי המרכזים הם בלתי תלויים אחד בשני, ניתן לחשב אותם במקביל.

באופן זה האלגוריתם "מסיק בעצמו" את מספר ה-clusters, ולא צריך לקבל אותו מסיק באופן זה האלגוריתם "מסיק בעצמו" את מספר ה-GMM או

במימוש שלנו אנו משתמשים בקרנל גאוסיאני, וניסינו כמה ערכי bandwidth שונים. על מנת להאיץ את מהירות החישוב, אנו משתמשים ב $process\ pool$ עם מספר קבוע של $worker\ processes$ כאשר כל $worker\ processes$ מקבל מרכז, ומבצע את כל האיטרציות עד שהמרכז מתכנס או שהגיע למקסימום איטרציות. האלגוריתם הוא בעל זמן ריצה של $oldsymbol{ball}$, ולכן הרצה מקבילית תורמת משמעותית לזמן הריצה. ההבדל בין זמן הריצה של המימוש מהספרייה לבין המימוש שלנו עומד על בין $oldsymbol{ball}$ שניות, כתלות $oldsymbol{ball}$

נתבונן בתוצאות ההרצה של המימוש שלנו לעומת מימוש הספרייה:

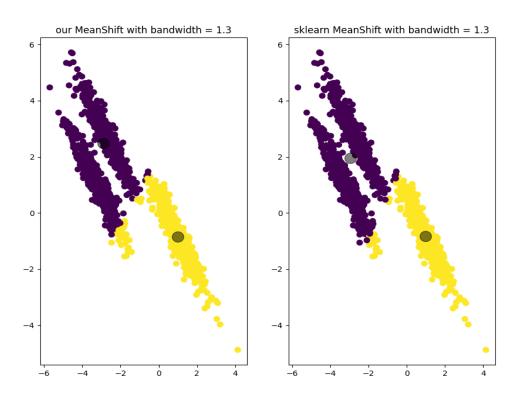

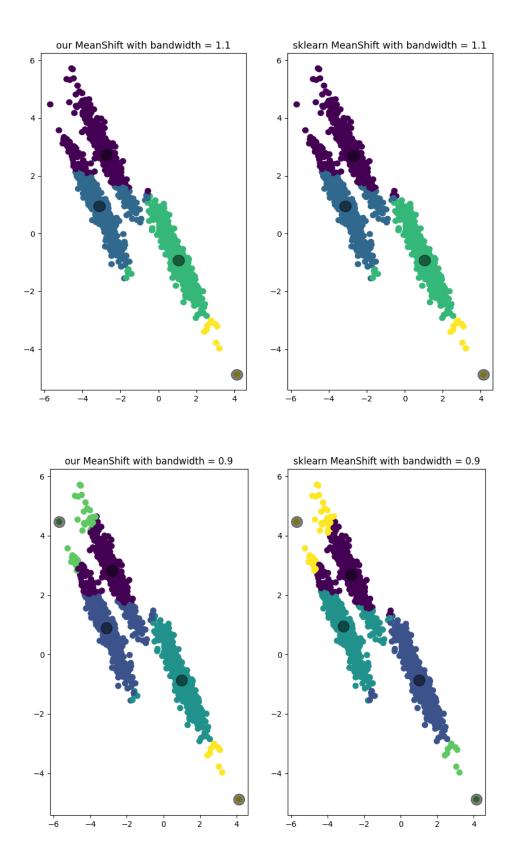
ניתן להבחין במדגם הנ״ל (2.1) כי עבור ערך bandwidth נמוך, שני המימושים מתכנסים למספר רב של מרכזים. לעומת זאת, כאשר הגדלנו את ערך הbandwidth, מתכנסים למספר בדיוק ל-3 מרכזים בשני המימושים בצורה אופטימלית.

נתבונן כעת בדגם בו דווקא ערך קטן יותר של bandwidth עזר לאלגוריתם למדל את המדגם בצורה טובה יותר.

ניתן לראות שעבור התוצאות למטה (2.2), ערך bandwidth גבוה מדי אפשר לאלגוריתם ללמוד clusters גדולים מדי. לעומת זאת כאשר מקטינים קצת את הערך, האלגוריתם הצליח למדל את ה-clusters עם ירידה טובה יותר לפרטים, אך עדיין לא בצורה מושלמת. כאשר הקטנו אפילו עוד, קיבלנו שוב את התוצאה של יותר מדי מרכזים.

2.2

Affinity Propagation

בין העברת הודעות" הינו אלגוריתם המבוסס על "העברת הודעות" בין נקודות המדגם. ההודעות שנשלחות בין הזוגות של הנקודות מייצגות את מידת ההתאמה נקודות המדגם. ההודעות שנשלחות בין הזוגות של הנקודות מייצגות את מידת הארת. בשונה מאלגוריתמי clustering כמו K-Means ואחרים, אלגוריתם זה אינו דורש לדעת את מספר ה-clusters מראש. האלגוריתם מוצא נציגים (exemplars) מתוך המדגם הנתון, אשר מייצגים את ה-clusters השונים.

האלגוריתם משתמש במטריצת שבה similarity שבה נתון עבור כל זוג נקודות מהמדגם מהי מידת הדומות שלהן (נסמן (s(i,j),s(i,j)), את הsimilarity ניתן לחשב עם פונקציה שמקיימת: $s(i,j)>s(i,k)\Leftrightarrow x_i \ is \ more \ similar \ to \ x_j \ than \ to \ x_k$ בפונקציה similarity. similarity

האלגוריתם הינו איטרטיבי, כך שבכל איטרציה נשלחות ההודעות בין כל הזוגות האפשריים של הנקודות, ומתבצע עדכון של ההתאמה של נקודה לייצג נקודה אחרת. ישנן שתי קטגוריות של הודעות אותן מעבירות הנקודות אחת לשנייה (לפי סדר זה): 1) <u>responsibility:</u> משמעותו כמה מתאימה נקודה אחת לייצג נקודה אחרת. עבור נקודות i ו-k מחושב:

$$r(i,k) = s(i,k) - \max_{k' \neq k} \{a(i,k') + s(i,k')\}\$$

. משמעותו כמה כדאי לנקודה אחת לבחור בנקודה אחרת לייצג אותה $\frac{availability}{i}$ (2 עבור נקודות i ו-k

$$a(i,k) = \min \left\{ 0, r(k,k) + \sum_{i' \notin \{i,k\}} \max\{0, r(i',k)\} \right\} \text{ for } i \neq k$$

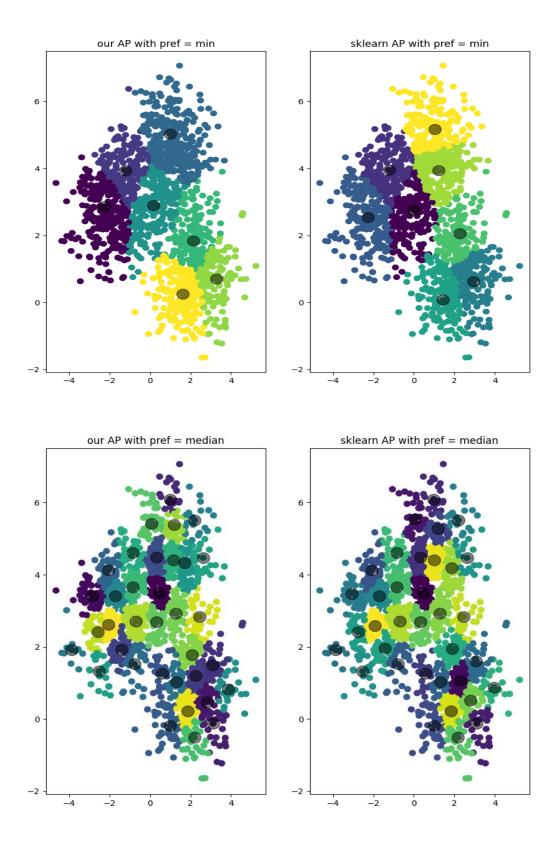
$$a(k,k) = \sum_{i' \neq k} \max\{0, r(i',k)\}$$

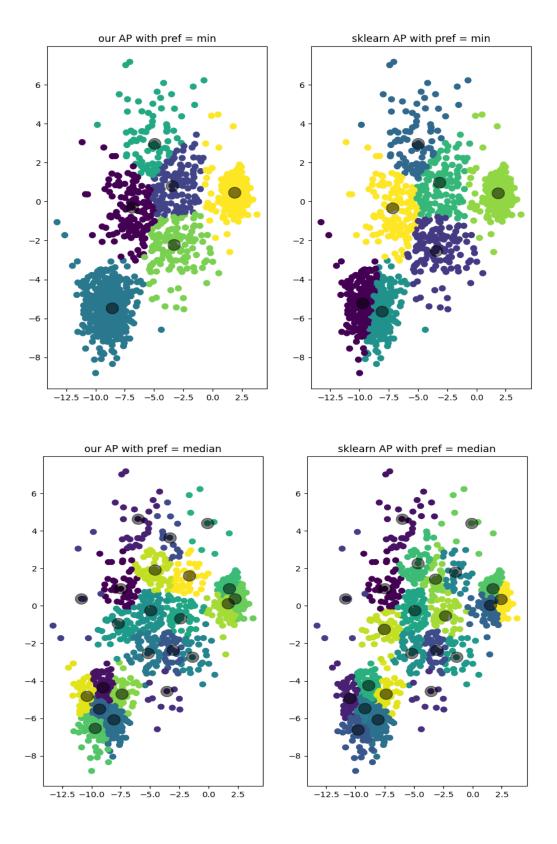
איטרציות אלה ממשיכות עד להתכנסות, שבה נקבעים באופן סופי ה-*exemplars.* לחלופין, אם הריצה לא מתכנסת לפתרון, האלגוריתם יעצור לאחר מספר מקסימלי של איטרציות (מספר זה מתקבל כפרמטר).

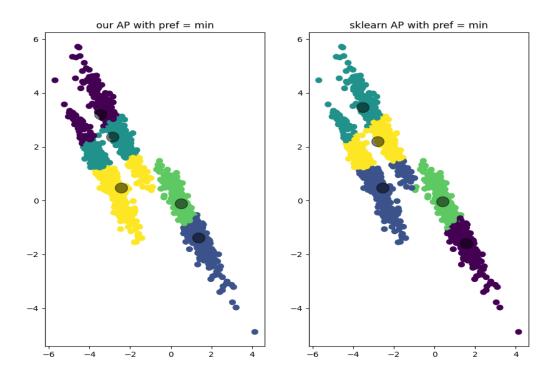
.preference – האלגוריתם מקבל פרמטר אחד חשוב

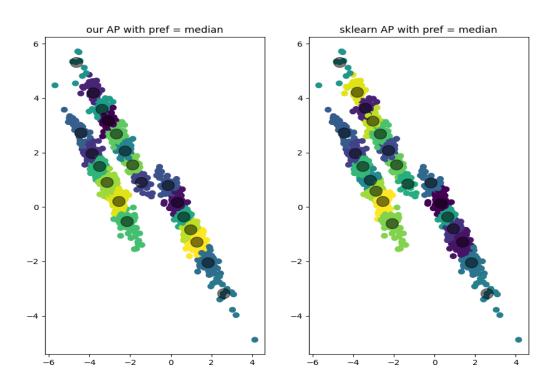
פרמטר זה משפיע על מספר ה-*exemplars* שייבחרו (כלומר על מספר ה-clusters): preference נמוך (קרוב לערך המינימלי של ה-*similarity* של המדגם) יניב מספר נמוך של *exemplars*, ואילו preference גבוה יותר יניב מספר גדול יותר של exemplars החציוני preference שבו משתמש האלגוריתם הוא ה-similarity החציוני preference שבו משתמש האלגוריתם הוא ה-median מדגם.

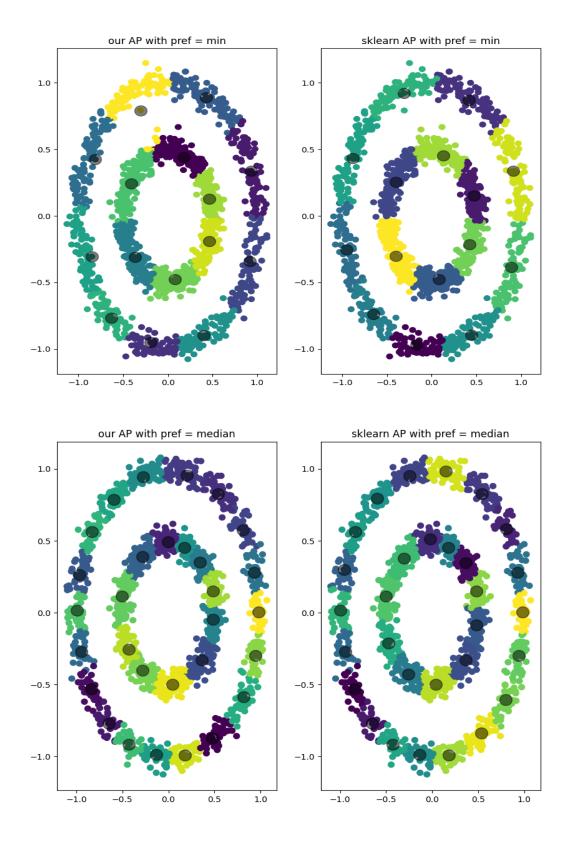
נתבונן בתוצאות ההרצה של המימוש שלנו לעומת מימוש הספרייה:

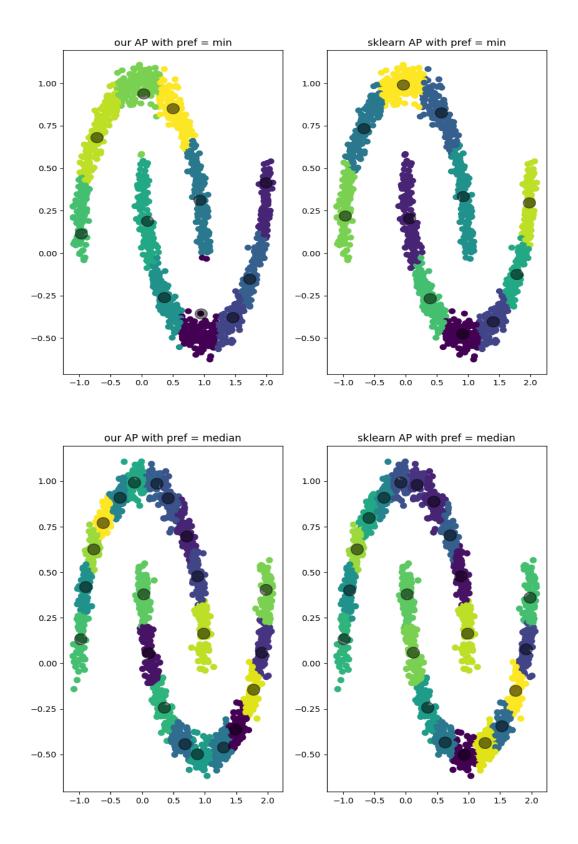

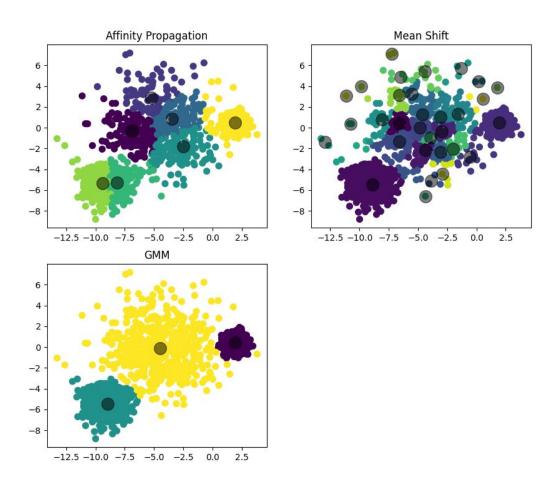
ניתוח התוצאות:

ניתן לראות כי בכל התוצאות הערך של הפרמטר preference השפיע באופן משמעותי בחר מספר .clusters. בתוצאות בהן ה-preference היה מינימלי האלגוריתם בחר מספר .clusters מאשר בתוצאות בהן ה-preference נקבע להיות ה-preference מאשר בתוצאות בהן הישר מטריצת ה-preference קובע את האלכסון של מטריצת ה-preference, כלומר preference קטן, גם מתקיים כי באתחול האלגוריתם preference קטן. כאשר ה-preference נקבע להיות ה-preference קטן. כאשר ה-preference נקבע להיות ה-preference מכל הנקודות יש סיכוי שוויני יותר להיבחר כ-preference.

בנוסף ניתן לראות כי התוצאות שהניב המימוש שלנו כמעט זהות לתוצאות של המימוש של הספרייה גם במספר ה-*clusters* וגם במיקומם.

<u>השוואה בין האלגוריתמים השונים</u>

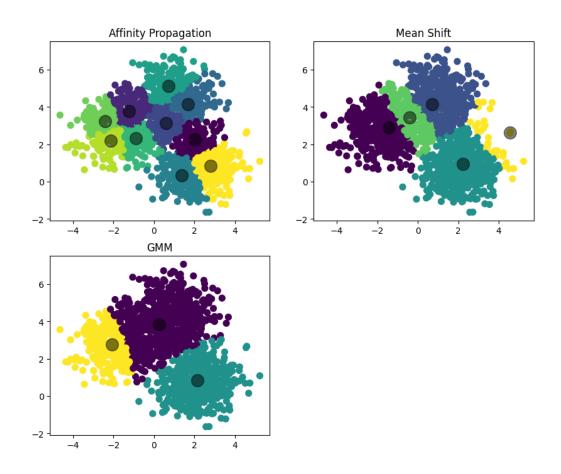
1) שלושה גאוסיאנים בעלי שונות בסדרי גודל שונים

עבור מדגם זה ניתן לראות כי GMM קיבל את התוצאה הטובה ביותר, כאשר הוא קיבל כפרמטר להתאים 3 גאוסיאנים. לעומת זאת, שני האלגוריתמים האחרים נתנו פרשנות אחרת למדגם.

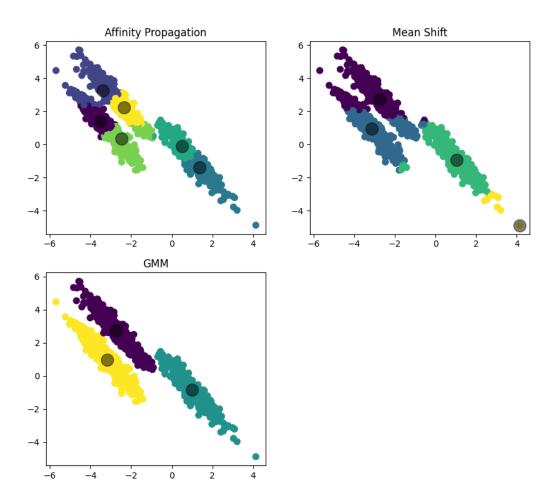
ניתן לראות כי Mean Shift הצליח לזהות שני clusters בצורה יחסית ברורה בצדדים, אך במרכז התוצאה שהתקבלה היא מספר רב של clusters כאשר הרבה מהם בעצם נקודות במרכז התוצאה זאת הגיונית מכיוון שהנקודות במרכז קצת יותר רחוקות אחת בודדות במדגם. תוצאה זאת הגיונית מכיוון שהנקודות במרכז קצת יותר רחוקות אחת מהשנייה ולכן יכול להיות שערך ה-bandwidth היה קטן מדי (clustering של להדגם שונה מזאת של Mean Shift ו-GMM. ניתן לראות ה-clusters כולם באותו הגודל, כלומר האלגוריתם מצא חלוקה שווה של המדגם.

2) שלושה גאוסיאנים בעלי שונות בסדר גודל דומה

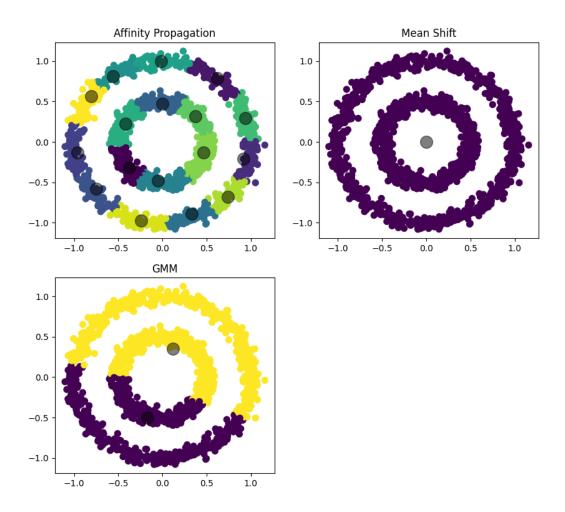
עבור מדגם זה ניתן לראות ממבט ראשון ש-*GMM* נתן חלוקה יחסית טובה אך בכל זאת לא זיהה בצורה מדויקת את שלושת הגאוסיאנים (ה-*cluster* הצהוב נקטע). אפשר לראות ש-*Mean Shift* נתן תוצאה יחסית מדויקת. ניתן לראות שלושה *clusters* שמייצגים בצורה טובה את רוב המדגם, כאשר ה-*cluster* הצהוב ניתן לפירוש כשגיאה של האלגוריתם בעקבות נקודה מבודדת שסווגה כמרכז. פעם נוספת ניתן לראות כי *Propagation* נתן מספר רב יחסית של *clusters* בגודל שווה, אך ה-*clustering* שהוא ביצע לא זיהה את הגאוסיאנים.

3) שלושה גאוסיאנים אשר עברו טרנספורמציה לינארית

ניתן לראות כי *GMM* זיהה בהצלחה את שלושת הגאוסיאנים שעברו טרנספורמציה. פעם נוספת *Mean Shift* נתן *cluster* שלא לצורך כתוצאה מנקודה מרוחקת במדגם. אך למעט זאת, נתן תוצאה יחסית טובה. ניתן לראות כי *Affinity Propagation* נתן תוצאה פחות טובה ולא הצליח להבדיל בין המקבצים השונים.

4) שני מעגלים אחד בתוך השני

ניתן לראות כי עבור מדגם זה קיבלנו תוצאות שונות מאוד בין אלגוריתם אחד לשני.

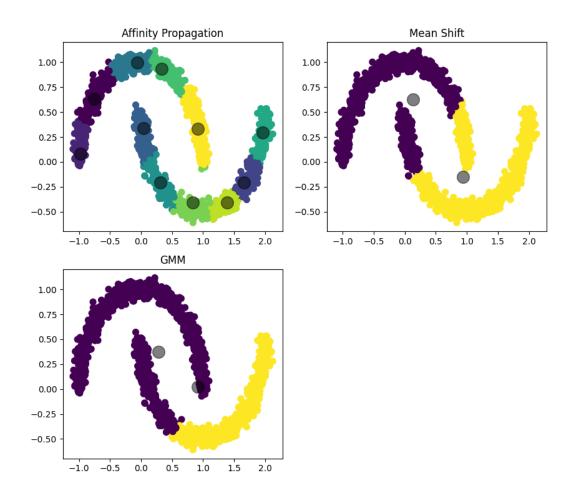
- האלגוריתם לא ידע להפריד בין שני המעגלים, ובמקום זאת "העביר קו"

די שרירותי בין נקודות המדגם ובכך חילק את המדגם לשני clusters שווים.

- Mean Shift אחד. זוהי תוצאה מעניינת מכיוון שבאתחול האלגוריתם כל נקודה מהמדגם הייתה מרכז בפני עצמה. במהלך הריצה כל המרכזים "זזו" לכיוון המרכז המשותף של המעגלים כך שבסוף הריצה כל המרכזים היו מספיק קרובים אחד לשני על מנת לאחדם למרכז אחד.

האלגוריתם חילק כל מעגל ל-*clusters* בצורת קשתות קטנות – האלגוריתם חילק כל מעגל ל-*clusters* בצורת קשתות קטנות באותו הגודל. ניתן לראות שלא קיים *cluster* שבו נמצאות נקודות משני המעגלים, כך שבמובן מסוים האלגוריתם כן הצליח להפריד בין המעגלים. לדעתנו זוהי התוצאה הטובה ביותר עבור מדגם זה.

5) שני ״ירחים״ משולבים אחד בשני

ניתן לראות כי *GMM* לא הצליח להבדיל בין שני הירחים ונתן חלוקה לא טובה. זוהי תוצאה צפויה עבור מדגם זה מאחר שהוא שונה מאוד מ-*Gaussian mixture.* ניתן לראות כי *Mean Shift* הצליח להתכנס לשני *clusters* שזוהי תוצאה טובה. ניתן לראות כי האלגוריתם מיקם את המרכזים בנקודות הקרובות ביותר בין קצה ירח אחד לאמצע ירח שני.

ייך cluster אך כל clusters ניתן לראות כי $Affinity\ Propagation$ נתן מספר גדול של לראות כי פרט לשגיאה קטנה).